

створення ефективної системи соціального захисту та моніторингу ринку праці.

Державна політика спрямована на забезпечення балансу між інтересами працівників та роботодавців, стимулювання економічного зростання та забезпечення стабільності на ринку праці.

Участь громадськості та громадських організацій:

Участь громадськості у формуванні соціальної політики та регулюванні трудових відносин є важливим елементом сучасної системи.

Громадські організації, профспілки та інші соціальні структури активно впливають на формування законодавства та захист прав працівників.

Соціальний діалог на різних рівнях:

Соціальний діалог може проводитися на різних рівнях, включаючи національний, галузевий та підприємницький рівні, що дозволяє враховувати специфіку та потреби різних груп працівників і галузей.

Ці тези висвітлюють ключові аспекти системи регулювання соціально-трудова відносин, її складові елементи та роль громадськості та державних інститутів у цьому процесі.

Література:

1. Сацик В.І. Якісне економічне зростання в Україні: сучасний стан і шляхи забезпечення. *Ефективна економіка*. 2011. № 3. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=485> (дата звернення: 07.03.2024).

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ У ГЛОБАЛЬНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Міненко С.І., доктор філософії з менеджменту, доцент, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3033-1911>

Постовіт В.М., здобувач третього (освітньо-наукового) рівня ВО, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

У сучасному світі, охопленому глобалізацією та швидкими змінами, підприємства стикаються з численними викликами та ризиками. Глобальне економічне середовище постійно змінюється під

впливом таких факторів, як політичні конфлікти, економічні кризи, технологічні зрушення та зміни в попиті споживачів. У цих умовах роль стратегічного управління виявляється важливішою, ніж будь-коли, для забезпечення безпеки та стійкості підприємств.

Стратегічне управління може бути визначено як процес встановлення мети та напрямків розвитку підприємства, розроблення та впровадження стратегій для досягнення цих цілей, а також моніторингу та коригування стратегічних дій. В контексті забезпечення безпеки підприємств, стратегічне управління допомагає ідентифікувати потенційні загрози, розробляти відповідні заходи безпеки та реагувати на виклики економічного середовища.

Аналіз практики стратегічного управління в різних країнах:

У Сполучених Штатах Америки підприємства активно використовують концепцію стратегічного управління для забезпечення своєї безпеки. Вони розвивають комплексні стратегії захисту від кібератак, ризик-менеджменту та бізнес-планування для забезпечення стійкості у непередбачуваних умовах.

У країнах Європейського союзу також спостерігається активне застосування стратегічного управління для забезпечення безпеки підприємств. Наприклад, в Німеччині підприємства часто інтегрують стратегії сталого розвитку в свої бізнес-плани з метою зменшення ризиків та підвищення стійкості.

У розвиваючихся країнах, таких як Індія та Китай, стратегічне управління виявляється менш розповсюдженим через більшу складність викликів та обмежені ресурси. Проте підприємства в цих країнах також іноді використовують стратегічне управління для забезпечення своєї безпеки та стійкості. Вони вдосконалюють свої процеси управління ризиками, розвивають резервні плани та співпрацюють з урядовими органами для захисту від економічних загроз.

Глобальна економіка стикається зі складними викликами, такими як економічні нестабільності, торгові конфлікти, зміни клімату та пандемії. Ці фактори можуть негативно позначитися на фінансовому стані підприємств, їхній конкурентоспроможності та навіть існуванні. У таких умовах підприємства повинні мати ефективні стратегії для управління ризиками та забезпечення безпеки своєї діяльності.

Основні аспекти стратегічного управління в умовах глобалізації:

1. Аналіз ризиків та можливостей: Підприємства повинні постійно аналізувати зовнішнє середовище та внутрішні фактори, щоб ідентифікувати потенційні ризики та можливості.

2. Розробка стратегій управління ризиками: На основі аналізу підприємства розробляють стратегії управління ризиками, які враховують специфіку їхньої діяльності та глобального середовища.

3. Запровадження заходів безпеки та контролю: Підприємства розвивають та впроваджують заходи безпеки, які спрямовані на запобігання потенційним загрозам та забезпечення стабільності операцій.

4. Співпраця зі зацікавленими сторонами: Ефективне управління ризиками вимагає співпраці з урядовими органами, галузевими асоціаціями, міжнародними організаціями та іншими зацікавленими сторонами.

Одним з ключових аспектів успішного стратегічного управління в умовах глобальної економіки є інтеграція стратегій безпеки та стійкості в загальну стратегію підприємства. Підприємства повинні розглядати безпеку як важливий елемент своєї стратегії, а не просто як окремий аспект управління. Це означає, що при прийнятті стратегічних рішень підприємства повинні враховувати потенційні ризики та можливі наслідки для їхньої безпеки та стійкості.

Для ілюстрації важливості стратегічного управління в глобальному економічному середовищі розглянемо приклад успішної реалізації цих принципів. Компанія, що діє в сфері виробництва та експорту сільськогосподарської продукції, визначила стратегічне управління ризиками та безпекою як один із пріоритетних напрямків свого розвитку.

Компанія активно використовує аналітичні інструменти для оцінки глобальних тенденцій та ризиків, що впливають на її бізнес. Вони регулярно проводять аналіз ринку, політичної ситуації та інших факторів, які можуть вплинути на їхню діяльність. На основі цього аналізу компанія розробляє стратегії для зменшення ризиків і підвищення безпеки свого бізнесу.

Однією з ключових стратегій компанії є диверсифікація ринків збуту та постачальників. Вони активно розширюють свою клієнтську базу та постачальницьку ланцюжок, щоб зменшити залежність від певних ринків або постачальників, що може виникнути через геополітичні або економічні труднощі.

Крім того, компанія інвестує в технології та інновації, щоб підвищити ефективність своєї виробничої діяльності та забезпечити якість своєї продукції. Це допомагає їм зменшити ризики, пов'язані зі змінами технологій або вимогами споживачів.

У глобальному економічному середовищі стратегічне управління виявляється ключовим для забезпечення безпеки та стійкості підприємств. Через аналіз практики у різних країнах можна виявити різноманітні стратегії та підходи, які використовуються для цієї мети. Важливо враховувати контекст та особливості кожної країни при розробці стратегій управління ризиками та забезпечення безпеки підприємств.

Зрештою, ефективне стратегічне управління може допомогти підприємствам адаптуватися до змін у глобальному економічному середовищі, зменшити ризики та забезпечити їхню стійкість у непередбачуваних умовах.

Література:

1. Торкаток В.І., Аболхасанзаде А., Мітіна Т.В., Козинська І.О., Кузічкіна Н.І., Дріль Н.В. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємств. URL: <http://eprints.kname.edu.ua/38672/1/164-165.pdf>

2. Дячков Д.В., Батура В.Ю., Сокирко І.А. Формування організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою підприємства. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка та управління*. Київ: ВД «Гельветика», 2019. Т. 30(69). № 5. Ч. 2. С. 31-36.

3. Маслак О.І., Гришко Н.Є. Управління економічною безпекою підприємства на принципах забезпечення її раціонального рівня. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2013. № 1. С. 198-208.

АНАЛІЗ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Мовчан А.О., здобувач вищої освіти*,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Аналіз аграрного сектору України станом на 2023 рік виявив, що цей сектор залишається одним із ключових галузей економіки країни, яка відіграє важливу роль у забезпеченні продовольчої безпеки та експортного потенціалу. У зв'язку з впливом різних факторів, таких як зміни клімату, політична нестабільність та глобальні тенденції, аграрний сектор України знаходиться під тиском внутрішніх та зовнішніх викликів.

Соціально-демографічна ситуація у сільських територіях України ускладнюється тим, що потенціал відтворення населення вже

* Науковий керівник – Зайка С.О., к.е.н., професор